

**ONKO MEIDÄT PAKOTETTU
VAI
ONKO MEILLÄ VAPAA TAHTO?**

Sheikh Muhammad Ibn Saleh al Uthaimeen

Sisällysluettelo

JOHDANTO	4
USKO JUMALALLISEEN MÄÄRÄYKSEEN	6
ENSIMMÄINEN TASO: TIETO	7
TOINEN TASO: KIRJOITUS	12
KOLMAS TASO: TAHTO	21
NELJÄS TASO: LUOMAKUNTA	24
1. KESKUSTELU: ALLAAHILLA ON MASHII'A, IRAADA JA MAHABBA	27
2. KESKUSTELU: ALLAAHIN TAHTO KUFRIN TAPAHTUMISEKSI VAIKKA HÄN INHOAAKIN SITÄ	32
3. KESKUSTELU: ALLAAHIN MÄÄRÄYS JA PALVELIJAN TYYTYVÄISYYS SIIHEN	35
4. KESKUSTELU: SYNNINTEKIJÄN OIKEUTUS JUMALALLISELLA PÄÄTÖKSELLÄ	44
5. KESKUSTELU: ONKO IHMISELLÄ VALINNAN VAPAAUS?	55
JUMALALLISEN PÄÄTÖKSEN USKOMISEN HYÖDYT	58

JOHDANTO

Sheikh Saaleh al-Fawzaan kirjoittaa Mujmal Aqeedah as-Salaf -teoksessa,

”Monet ryhmät on johdatettu harhaan qadarin (kohtalon/jumalallisen määräyksen) ymmärryksessään. Niistä on Jahmiyah ja Jabriyah, jotka väittävät, että palvelija on pakotettu teoissaan ja, että hänellä ei ole mitään valtaa, kykyä tai tahtoa. Hän on kuin höyhen tai lehti, jota tuuli puhaltaa.

Toinen ryhmä on mennyt toiseen ääripäähän ja julistanut, että jokainen ihminen luo omat tekonsa. Allaahilla ei ole mitään tahtoa tai valtaa palvelijan tekoihin. Palvelija suorittaa tekonsa valinnastaan ja vallastaan, joka on itsenäinen Allaahin tahdosta. Jotkut heistä liioittelivat niin paljon, että he sanoivat, että Allaah ei tiedä asiaa ennen kuin se tapahtuu...

Ensimmäinen ryhmä (Jabriyah) julisti jumalallisen määräyksen ja liioitteli (Allaahin tahdon vahvistuksessaan) ja näin ollen ryöväsi palvelijan omasta tahdostaan.

Toinen ryhmä (Qadariyah) liioitteli palvelijan tahdon (julistuksessaan) siten, että he kielsivät Allaahin tahdon ja määräyksen.

Kummatkin ryhmät ovat erittäin väärässä ja harhassa.

Ahlu-Sunnah wal-Jama'ah on keskitiellä – he vahvistavat palvelijan kyvyn, valinnan ja tahdon mutta se on Allaahin tahdon ja vallan alainen eikä palvelija pysty tekemään mitään paitsi Allaahin tahdosta.”
[siteerauksen loppu]

Tämä kirjanen antaa lukijalleen laaja-alaisen ymmärryksen siitä miten palvelijan tahto, valinta ja kyky ovat Allaahin tahdon ja vallan alaisia jalon sheikh Muhammad ibn Saleh al-Uthaimenin (rahimahullaah) sanoilla.

Sen lisäksi, että hän selittää mitä jumalalliseen määräykseen uskomisen tarkoittaa, hän selventää tärkeitä kysymyksiä, jotka liittyvät tähän aiheeseen kuten Allaahin tahto liittyen kufriin huolimatta Hänen inhostaan sitä kohtaan.

Kirjasessa selitetään myös muita kysymyksiä kuten kun synnintekijä oikeuttaa tekonsa ennaltamääräyksellä. Onko meidän pakko olla tyytyväisiä siihen mitä on määrätty? Nämä asiat tekevät kirjasesta laaja-alaisemman ja hyödyllisen lukijalle.

Pyydämme Allaahia antamaan anteeksi virheemme ja liittämään meidät niiden joukkoon, jotka ovat kärsivällisiä ja tyytyväisiä Allaahin määräykseen. Aamiin.

USKO JUMALALLISEEN MÄÄRÄYKSEEN

Imaan (usko) jumalalliseen määräykseen/ennaltamääräykseen tarkoittaa sen uskomista, että Allaah on määrännyt kaiken absoluuttisen tietonsa johdosta.

Oppineet sanovat sen vuoksi, että imaanissa jumalalliseen määräykseen on neljä vaihetta:

- Tieto
- Kirjoitus
- Tahto
- Luominen

ENSIMMÄINEN TASO: TIETO

Allaah on kaiken Tietäjä –yleisesti ja yksityiskohtaisesti.

Allaah tietää kaiken koskien omia tekojaan, kuten luomisen, elämän antamisen, kuoleman aiheuttamisen, sateen alas lähettämisen, jne.

Allaah tietää kaiken koskien luotujensa tekoja kuten ihmisen lausuntoja ja tekoja. Allaah tietää jopa eläinten teot.

Allaah tietää kaiken ennen kuin se tapahtuu.

Allaahin tietoisuuden todisteita on lukuisia, niiden joukossa ovat: **”Allaah on kaikesta Kaikki-tietoinen.”** [suurat al-Ahzaab (33):40, tarkoituksen tulkinta] **”Allaah on Se, joka loi seitsemän taivasta ja maasta sen kaltaisia. Hänen käskynsä laskeutuu niiden välille (taivaiden ja maan) jotta voisitte tietää, että Allaahilla on valta kaikkiin asioihin ja, että Allaah ympäröi kaikki (Hänen) tiedossaan olevat asiat.”** [Suura at-Talaaq (65):12, tarkoituksen tulkinta]

”Hänellä on ghaibin (näkymättömän) avaimet, kukaan ei tunne niitä paitsi Hän. Hän tietää mitä tahansa on maan päällä ja meressä, yksikään lehti ei putoa mutta hän tietää sen. Ei ole siementä maan pimeyksissä tai mitään tuoretta tai kuivaa, mutta se on kirjoitettu selvään rekisteriin.” [Suurah al-An’aam (6):59, tarkoituksen tulkinta]

Keskustelkaamme (Allaahin tietoisuudesta joka on mainittu) yllä olevassa jakeessa,

”Hän tietää mitä tahansa on maan päällä ja meressä.”

Sana ’mitä tahansa’ on yleinen. Joten Allaah tietää kaiken maassa ja meressä olevan.

”yksikään lehti ei putoa mutta Hän tietää sen.”

Mikä tahansa lehti missä tahansa puussa missä tahansa paikassa – vuoren huipulla tai laakson syvyydessä tai jollain niityllä, joka sijaitsee missä tahansa maan kolkassa. Kaikki puut varistavat lehtiä mutta Allaah tietää lehden (joka putoaa tietyssä aikana). (Ja Allaah tietää myöskin) jokaisen lehden joka versoaa –ennen kuin se tapahtuu.

”Ei ole siementä maan pimeyksissä.”

Allaah tietää jokaisen siemenen, pienen tai suuren maan pimeyksissä.

’Pimeyksissä’ sana on monikko, joka tarkoittaa, että maa käsittää pimeyksiä: yön pimeys, meren pimeys, hiekan pimeys, pilvien pimeys, sateen pimeys ja pölyn pimeys. Nämä ovat kuusi pimeyttä ja niitä voi olla lisää, joista emme ole tietoisia. Kuitenkaan nämä pimeydet eivät muuta mitään Allaahin ja siemenen välillä. Allaah tietää siemenen ja näkee sen.

”tai mitään tuoretta tai kuivaa”

Allaah tietää kaiken, mikä on tuoretta tai kuivaa.

”mutta se on kirjoitettu selvään rekisteriin.”

Selvä rekisteri tarkoittaa al-Lauh al-Mahfuudhia (Varjeltua laattaa). Al-Lauh al-Mahfuudh johtuu Allaahin tietoisuudesta.

Allaahin tieto ihmisen tekojen suhteen on kaiverrettu Allaahin kirjaan (eli al-Lauh al-Mahfuudhiin), **”Tai luulevatko he, että emme kuule heidän salaisuuksiaan ja yksityisiä neuvottelujaan? (Kyllä me kuulemme) ja lähettiläämme (toisin sanoen enkelit, joille kuuluu ihmisten tekojen tallentaminen) ovat heidän vierellään tallentamista varten.”** [Suurah az-Zukhruf (43):80, tarkoituksen tulkinta].

Allaah tietää salaisen ja yksityisen neuvottelun.

Salainen on sellaista, jonka henkilö piilottaa sydämeensä ja puhuu siitä itselleen.

Yksityinen neuvottelu on henkilön luottamuksellinen keskustelu ystävän kanssa.

Allaah tietää ne kummatkin.

Tätä Allaahin tietoa ei koskaan edeltänyt tietämättömyys eikä unohtavaisuus vaikuta siihen. Näin ollen kun Fir’aun kysyi Muusalta, ”Entä vanhat sukupolvet?” (Muusa) sanoi, **” Siihen liittyvä tieto on Herrallani,**

eräissä rekisterissä. Herrani ei ole tietämätön eikä Hän unohda.” [Suura Ta-Ha (20):51-52, tarkoituksen tulkinta]

”tietämätön” viittaa tietämättömyyteen, ”eikä Hän unohda” tarkoittaa, että Hän tietää.

Ihmisen tietoa toisaalta ympäröi kummatkin –aiempi tietämättömyys ja myöhempi unohtavaisuus, **”Allaah on tuonut teidät ulos äitienne kohduista kun ette tienneet mitään.”** [Suura an-Nahl (16):78, tarkoituksen tulkinta].

TOINEN TASO: KIRJOITUS

Allaah tallensi kaiken kohtalon 50 000 vuotta ennen taivaiden ja maan luomista. Hän tallensi kaiken joka on olemassa tai ei ole olemassa Hetken vakiinnuttamiseen asti.

Kun Allaah loi kynän, Hän sanoi sille, ”Kirjoita.”

Kynä kysyi, ”Herrani, mitä kirjoitan?”

Allaah vastasi, ”Kirjoita määräys siitä mitä tapahtuu.”

Joten kaikki mitä tapahtuu tuomiopäivään asti on kirjoitettu. Näin ollen mitä tahansa ihmiselle tapahtuu, ei olisi voinut olla tapahtumatta hänelle ja mitä tahansa ei tapahdu hänelle, ei olisi voinut hänelle tapahtua.

Sen todiste (että kaikki tallennettiin aiemmin) on Allaahin lausunto: **”Etkö tiedä, että Allaah tietää kaiken joka on taivaassa ja maassa? Totisesti, se on (kaikki) kirjassa (Al-Lauh al-Mahfuudhissa). Totisesti! Se on Allaahille helppoa.”** [Suurah al-Hajj (22):70, tarkoituksen tulkinta]

”Yksikään onnettomuus ei satu maassa tai teille mutta se on kirjoitettu Määräyksien Kirjaan (Al-Lauh al-Mahfuudhiin) ennen kuin tuomme sen

esiin. Totisesti se on Allaahille helppoa.” [Suurah al-Hadid (57):22, tarkoituksen tulkinta]

Tiedon ihmiset sanoivat, että kirjoitusta on monenlaista:

- (i) **Yleinen kirjoitus**, joka on al-Lauh al-Mahfuudh (varjeltu laatta).
- (ii) **Kirjoitus ihmisen elämästä.**

Kirjoitus ihmisen elämästä on tallennettu silloin kun henkilö on äitinsä kohdussa. Ibn Mas’uud kertoi, ”Allaahin lähettiläs (sallAllaahu ’aleihi wa sallam) kertoi meille, **’Jokainen teistä kootaan äitinsä kohdussa ensimmäisen 40 päivän aikana, sitten hänestä tulee hyytymä toisen 40 päivän aikana, sitten lihapala kolmannen 40 päivän aikana. Sitten Allaah lähettää enkelin puhaltamaan häneen sielun. Enkeliä määrätään kirjoittamaan alas neljä määräystä – hänen elantonsa, elinaikansa, tekonsa ja sen onko hän tuhon oma tai siunattu (tuonpuoleisessa).**

Hänen kauttaan, jonka lisäksi ei ole mitään jumalaa, joku teistä voi tehdä paratiisin ihmisten tekoja kunnes hänen ja sen välillä ei ole kyynärää enempää. Sitten määräys valtaa hänet ja ja hän tekeekin helvetin ihmisten tekoja ja näin ollen hän astuu sinne.

Joku teistä voi tehdä helvetin ihmisten tekoja kunnes hänen ja sen välillä ei ole kyynäriä enempää. Sitten määräys valtaa hänet ja hän tekeekin paratiisin ihmisten tekoja ja näin ollen hän astuu sinne.”

[Saheeh al-Bukhaaree, tarkoituksen tulkinta]

Tämä johtuu siitä, että ensimmäinen kirjoitus (al-Lauh al-Mahfuudhissa) on vallitseva.

Yllä olevaa hadeethia lukiessamme meidän ei tulisi unohtaa ne muut ahadiithit, jotka antavat ihmiselle hyviä uutisia. On totta, että tämä hadiith aiheuttaa pelkoa ja henkilö voi hyvinkin kysyä, 'Miten yksi ihminen voi suorittaa paratiisin ihmisten tekoja kunnes hänen ja sen välillä ei ole kyynäriä enempää ja sitten – haemme Allaahin turvaa tältä – hän suorittaakin helvetin ihmisten teon?'

Vastaus: On olemassa –al-hamdulAllaah –muita tekstejä jotka lievittävät uskovaisen (tähän hadiithiin liittyvää) ahdistusta:

Allaahin lähettiläs (sallAllaahu 'aleihi wa sallam) sanoi (tarkoituksen tulkinta): **”Teidän joukossanne ei ole ketään paitsi, että Allaah on jo määrännyt hänen paikkansa paratiisissa tai helvetissä.”**

He kysyivät, ”Allaahin lähettiläs, eikö meidän tulisi luottaa Kirjaan ja lopettaa ponnisteleminen?”

Profeetta (sallaAllaahu 'aleihi wa sallam) **sanoi, ”Ponnistelkaa, koska jokaista teitä autetaan tekemään sitä, jota varten hänet luotiin. Ne, jotka ovat siunattuja, suorittavat niiden tekoja, jotka ovat siunattu ja ne, jotka ovat tuhoon tuomittuja suorittavat niiden tekoja, jotka ovat tuhoon tuomittu.”** Sitten hän lausui jakeen:

”Mitä tulee häneen joka antaa (hyväntekeväisyyttä) ja pitää huolen velvollisuudestaan Allaahia kohtaan ja pelkää Häntä ja uskoo al-husnaan. Hänelle teemme sileäksi helppouden (hyvyyden) tien. Mutta hänelle, joka on ahne saituri ja pitää itseään itseriittoisena... teemme hänelle sileäksi pahuuden tien.” [Suura al-Leil (92): 5-10, tarkoituksen tulkinta].

Nämä ovat profeetan, salla Allaahu 'aleihi wa sallam, hyvät uutiset – jos henkilö suorittaa siunattujen ihmisten tekoja niin tämä on todiste, että hänet kirjoitetaan siunattujen ihmisten joukkoon. Joten olkoon hän tyytyväinen.

Imaam Bukhaaree kertoi Saheessaan, että profeetta, sallaAllaahu 'aleihi wa sallam, oli eräässä taistelussa ja siellä oli rohkea ja urhea mies josta profeetta, sallaAllaahu 'aleihi wa sallam, sanoi, **”Totisesti hän on helvetin ihmisistä”** –huolimatta hänen rohkeudestaan ja urheudestaan.

Tämä oli vaikeaa Sahabah'ille ja näin ollen yksi heistä sanoi, "Allaahin kautta, minäpä seuraan häntä" ja niin hän tekikin.

Vihollisen nuoli haavoitti tätä rohkeaa miestä ja näin ollen hän suuttui. Hän asetti miekkansa rinnalleen ja nojasi siihen kunnes miekka tuli ulos hänen selästään. Joten mies teki itsemurhan.

Seuralainen palasi profeetan, sallaAllaahu 'aleihi wa sallam, luokse ja sanoi, "Todistan, että olet Allaahin lähettäjä!"

Profeetta, sallaAllaahu 'aleihi wa sallam, kysyi, "Mikä on vikana?"

Seuralainen vastasi, "Mies josta kerroit meille, että hän oli helvetin ihmisistä, teki sitä ja sitä."

Sitten profeetta, sallaAllaahu 'aleihi wa sallam, sanoi, "**Totisesti joku ihminen voi suorittaa ihmisten mielestä paratiisin ihmisten tekoja vaikka hän onkin tulen ihmisistä.**" [katso Saheeh al-Bukhaaree]

Pyydän Allaahia puhdistamaan aikeeni ja teidän aikeenne koska aikeet ovat pääroolissa henkilön suuntautumisen suhteen. Sydän on pomo ja hallitsee ihmistä. Näin ollen meidän tulee ottaa sydän huomioon, tutkia sitä ja puhdistaa sitä; voi olla, että se sisältää epäpuhtautta. Ihminen voi esittää suorittavansa hyviä tekoja raajoillaan mutta hänen

sydämessään voi olla turmeltunutta likaa, joka johdattaa loppuen lopuksi henkilön tuleen.

Jotkut salafeista sanoivat,

”Sieluni ei ole ponnistellut mitään varten

-sen ponnistelu on (vain) ikhlaasia (vilpittömyyttä) varten.”

Se mitä monet meistä pitävät merkityksettömänä vaatii valtavaa ponnistelua. Jos henkilössä on yhtään riyaa (mahtailua) niin hän ei ole mukhlis (sellainen jolla on ikhlaasia –vilpittömyyttä). Voi olla, että hänen sydämessään on riyaa ja siitä tulee hänen tuhonsa syy viimeisenä hetkenä.

Ibn Qayyim (rahimahullaah) mainitsi (erään tarinan liittyen) syntien vaikutuksiin ja niiden seurauksiin. Erästä miestä, joka oli sortunut ribaan (korkoon –kiellettyyn liiketoimintaan), kehoitettiin perheen jäsentensä taholta lausumaan shahada kuoleman lähestyessä. Mutta hän sanoi ainoastaan ’kymmenen, yksitoista’ koska hänen sydämensä ei sisältänyt muuta kuin näitä kiellettyjä asioita, jotka valtasivat sen viime hetkellä. Pyydämme Allaahin turvaa.

Kun Imaam Ahmad (rahimahullaah) oli lähellä kuolemaa – ja hänen tietonsa, palvontansa ja hurskautensa ovat hyvin tunnettuja – aina kun hän menetti tajuntansa niin hän sanoi: ’ei vielä, ei vielä.’

Joten häneltä kysyttiin kun hän tuli tajuihinsa: ”Abu Abdullaah, mitä tarkoittaa kun sanot: ’ei vielä, ei vielä?’”

Hän vastasi: ”Näin sheitaanin purevan sormiaan ja sanovan, ’Ohitit minut, Ahmad.’ Sanoin hänelle: ’ei vielä, ei vielä’, tarkoittaen, että en ole ohittanut sinua niin kauan kuin sielu on ruumiissa.

Ihminen on siis vaarassa ja kuten profeetta, sallaAllaahu ’aleihi wa sallam, sanoi (tarkoituksen tulkinta), **”...kunnes hänen ja sen (paratiisin) välissä ei ole kyynärää enempää, niin määräys valtaa hänet ja hän tekeekin helvetin ihmisten tekoja ja niin ollen astuu sinne (helvettiin).”**

(iii) **Vuosittainen kirjoitus**, joka tallennetaan vuosittain Leilatul Qadrin (Qadrin yön) aikana. (Tämä kirjoitus koskee) sitä mitä tapahtuu tulevana vuonna.

”Lähetimme sen (tämän koraanin) alas siunattuna yönä ramadanin kuukautena. Varoitamme aina. Silloin (sinä yönä) määrätään jokainen säädetty asia.” [Suura ad-Dukhaan (44): 3-4, tarkoituksen tulkinta]

’määrätään’ tarkoittaa, että jokainen asia selvennetään ja eritellään yksityiskohtaisesti.

Allaah sanoo myös, **”Totisesti! Olemme lähettäneet sen (tämän koraanin) alas al-Qadrin yönä.”** [Suurah al-Qadr (97): 1, tarkoituksen tulkinta].

(iv) **Jatkuva päivittäinen kirjoitus** on tekojen kirjoitus, koska todellakin ihminen ei toimi paitsi, että se tallennetaan – huolimatta siitä ovatko hänen tekonsa hänen edukseen tai häntä vastaan kuten Allaah sanoo,

”Ei! Mutta kiellätte korvauksen. Mutta totisesti yllänne (ovat määrättyt enkelit vastuussa ihmiskunnasta) teitä vahtimassa, Kiramaan (kunnioitetut) Kaatibiin, jotka kirjoittavat (tekonne) ylös. Ne tietävät kaiken minkä teette.” [Suurah al-Infitaar (82): 9-10, tarkoituksen tulkinta].

”Totisesti loimme ihmisen, ja tiedämme mitä hänen itsensä kuiskuttelee hänelle. Olemme häntä lähempänä kuin hänen kaulalaskimonsa (tiedollamme). (Muista!) että kaksi vastaanottajaa (tallentavaa enkeliä) ottavat vastaan, toinen istuen oikealla ja toinen vasemmalla. Sanaakaan ei hän lausu, mutta hänen vierellään on valvoja valmiina (sen tallentamiseen).” [Suurah al-Qaf (50): 16-18, tarkoituksen tulkinta]

Tämä jatkuva päivittäinen kirjoitus on erilainen kuin aiemmat kirjoitukset. Aiemmat kirjoitukset koskevat sitä mitä ihminen tekee kun

taas tämä kirjoitus koskee tekoja jotka hän on suorittanut ja joista hänet korvataan (tuodaan tilille).

(v) **Niiden enkelien kirjoitus** jotka ovat paikalla moskeijoiden ovilla perjantaisin. Ne kirjoittavat ylös niiden (nimet) jotka saapuvat moskeijaan ensiksi.

Se joka tavoittaa ensimmäisen tunnin on kuin (Allaahin vuoksi) kamelin uhrannut.

Se joka saapuu toisen tunnin aikana on kuin lehmän uhrannut.

Se joka saapuu kolmannen tunnin aikana on kuin sarvellisen pässin uhrannut.

Se joka saapuu neljännen tunnin aikana on kuin kanan uhrannut.

Se joka saapuu viidennen tunnin aikana on kuin munan uhrannut.

Kun imaami tulee ulos (eli rupeaa pitämään saarnaa), enkelit tulevat esiin saarnaa kuunnellakseen.”

[Saheeh al-Bukhaaree, tarkoituksen tulkinta]

KOLMAS TASO: TAHTO

Kaikki on tai ei ole olemassa Allaahin tahdosta. Muslimit ovat enimmäkseen yksimielisiä tämän asian suhteen ja kaikki heistä ovat samaa mieltä, että ”Mitä tahansa Allaah haluaa, tapahtuu ja se mitä Hän ei halua, ei tapahdu.”

Kaikki sattuu Allaahin tahdosta

Allaahin teot ovat epäilemättä Allaahin mashii’asta (tahdosta) kuten luominen, elättäminen, elämä ja kuolema. Samoin luotujen teot ovat myöskin Allaahin mashii’asta (tahdosta).

Koraanista peräisin oleva todiste on Allaahin lausunto, **”Jos Allaah olisi halunnut, toisiaan seuraavat sukupolvet eivät olisi kamppailleet toisiaan vastaan sen jälkeen kun Allaahin selvät jakeet olivat tulleet heille mutta he olivat eri mieltä – jotkut heistä uskoivat ja toiset eivät uskoneet. Jos Allaah olisi halunnut, he eivät olisi taistelleet toisiaan vastaan, mutta Allaah tekee mitä Hän haluaa.”** [Suurah al-Baqarah (2): 253, tarkoituksen tulkinta]

Taistelemisen on luotujen teko, jonka Allaah antoi (tapahtua) mashii’astaan (tahdostaan).

Allaah sanoo,

”Olemme nimenneet vihollisia jokaiselle profeetalle,

sheiatiin ihmiskunnan ja jinnien joukosta, innostaen toinen toistaan koristellulla harhapuheella. Jos Herrasi olisi halunnut, he eivät olisi sitä tehneet,” [Suurah al-An’aam (6): 112, tarkoituksen tulkinta]

”Jos Allaah olisi halunnut, he eivät olisi sitä tehneet.” [Suura al-An’aam (6): 112, tarkoituksen tulkinta]

”Kenelle tahansa teistä joka haluaa kävellä suoraa tietä-ettekä te halua paitsi (jos) Allaah niin haluaa, ’aalamiinin (ihmiskunnan, jinnien ja kaiken olemassa olevan) Herra.” [Suura at-Takwir (81): 29, tarkoituksen tulkinta]

Näin ollen tekomme tapahtuvat Allaahin halusta

Järkiperäinen todiste

(että kaikki -hyvä ja paha – ovat olemassa Allaahin halusta).

Kysymys: Onko luomakunta Allaahin valtakunta?

Vastaus: Kyllä.

Kysymys: Voiko Allaahin valtakunnassa olla mitään mitä Allaah ei halua?

Vastaus: Ei. Niin kauan kuin kyseinen asia kuuluu Allaahille, niin Hänen valtakunnassaan ei voi olla mitään mitä Allaah ei halua.

Näin ollen kaikki mikä on Allaahin valtakunnassa on Hänen tahdostaan ja päätöksestään. Hänen valtakunnassaan ei voi koskaan olla mitään mitä Hän ei tahdo.

Jos Hänen valtakunnassaan olisi sellaista mitä Hän ei tahdo, silloin Hänen valtakuntansa olisi puutteellinen (koska) Hänen valtakunnassaan tapahtuisi sellaista mistä Hän ei olisi tietoinen ja joka olisi Hänen valtansa yläpuolella.

NELJÄS TASO: LUOMAKUNTA

Usko luomakuntaan tarkoittaa sen uskomista, että Allaah loi kaiken.

Tämän todisteena on Allaahin lausunto,

**”Hän (Allaah) loi kaiken
ja mittasi sen tarkasti sille sopivien mittojen mukaisesti.”**

[Suura al-Furqaan (25): 1-2, tarkoituksen tulkinta]

**”Allaah on kaikkien asioiden Luoja
ja Hän on kaikkien asioiden Wakeel (asioiden hoitaja, vartija, jne.)”**

[Suura az-Zumar (39): 62, tarkoituksen tulkinta]

**”Hän on taivaiden ja maan alulle panija.
Miten Hänellä voi olla lapsia kun Hänellä ei ole vaimoa?
Hän loi kaikki asiat ja Hän on kaiken Kaikki-Tietäjä.”**

[Suura al-An'aam (6):102, tarkoituksen tulkinta]

”Totisesti, olemme luoneet kaikki asiat qadarilla.”

[Suura al-Qamar (54): 49, tarkoituksen tulkinta]

On olemassa monia jakeita jotka selvästi mainitsevat, että kaikki on Allaahin luomaa – jopa ihmiskunnan teot ovat Allaahin luomia, vaikka ne ovatkin ihmisen valinnasta ja tahdosta koska ihmisen teot ovat kahden asian seurausta:

- a) Vahva tahto
- b) Täysi voima

Esimerkiksi, jos pyytäisin sinua nostamaan 10 kilogramman kiven ja kieltäytyisit sanomalla, ”En halua nostaa sitä.”

Tässä tapauksessa, päätät kieltäytyä nostamasta kiveä.

Pyydän sinua uudestaan nostamaan kiven ja sanot, ”Kyllä.” Joten yrität nostaa kiveä mutta et pysty tekemään sitä.

Tässä tapauksessa, olet kykenemätön nostamaan kiven johtuen voiman puutteesta.

Kolmannen kerran, pyydän sinua nostamaan ja sanot, ”Kyllä.” Tällä kerralla nostat sen pääsi yläpuolelle.

Tässä tapauksessa, nostit kiven voimallasi ja päätökselläsi.

Kaikki tekomme ovat näin ollen vahvan tahdon ja täyden voiman seurausta ja Hän, joka loi tämän tahdon ja voiman on Allaah.

Jos Allaah olisi tehnyt sinusta halvaantuneen, niin olisit kykenemätön.

Jos Allaah olisi vaihtanut aikeesi tehdä tämä teko, silloin et (myöskään) olisi tehnyt sitä.

Eräältä beduiinilta kysyttiin, ”Miten tunnet Herrasi?”

Hän vastasi, ”Henkilön aikomusten kumoamisen ja mielenkiinnon muuttumisen kautta.”

Joskus ihminen päättää lujasti tehdä jotain sitten hän muuttaakin mielensä ilman mitään syytä. Joskus henkilö menee ulos aikoen tavata jonkun ystävän mutta muuttaakin mielensä eikä menekään, ilman mitään syytä. Allaah on Se, joka aiheutti hänen aikomuksensa muuttumisen hänen sydämessään ja näin ollen hän palaakin.

Näin ollen sanomme, ”Ihmisen teot ovat Allaahin luomista koska ne ovat vahvan tahdon ja täyden voiman seurausta ja tämän tahdon ja voiman Luoja on Allaah.”

Allaah on (ihmisen) tahdon ja voiman Luoja koska nämä ovat palvelijan ominaisuuksia ja Allaah on Kaikkivoipa , joka loi palvelijan. Sen Luoja, jolla on nämä ominaisuudet (eli siis palvelijan) on myös luotujensa (palvelijoiden) ominaisuuksien Luoja. Tämä selittää siis, että ihmisen teot ovat Allaahin luomia.

Alapuolella keskustellaan al-Qadarista koska tämä aihe - kuten mainitsimme keskustelumme alussa - on kriittinen, ja se käsittää monia kysymyksiä.

1. KESKUSTELU: ALLAAHILLA ON MASHII'A, IRAADA JA MAHABBA

Allaah sanoo koraanissa,

"Allaah tekee mitä Haluaa (al-Mashii'a)."

[Suura Ibraheem (14): 27, tarkoituksen tulkinta]

"Allaah tekee mitä haluaa (al-Iraada)."

[Suura al-Baqarah (2): 253, tarkoituksen tulkinta]

Kysymys: Ovatko al-Mashii'a (tahto) ja al-Iraada (halu/tahto) yksi ja sama asia?

Vastaus: Ei, ne ovat erilaisia.

Kysymys: Ovatko al-Iraada (halu/tahto) ja al-Mahabba (rakkaus) yksi

ja sama asia? Eli jos Allaah rakastaa jotain, tarkoittaako se myös, että Hän haluaa sitä? Ja jos Allaah haluaa jotain (tarkoittaako se myös, että) Hän rakastaa sitä?

Vastaus: Al-Iraada ja al-Mahabba eivät ole samanlaisia.

Näin ollen on kolme asiaa -

(i) al-Mashii'a

(ii) al-Iraada

(iii) al-Mahabba

Kaikilla kolmella on eri merkitykset.

Al-Mashii'a (tahto) liittyy maailmankaikkeuden kysymyksiin huolimatta siitä rakastaako Allaah tai inhoaako Hän niitä. Allaah voi hyvin tahtoa jotain vaikka Hän ei rakastakaan sitä ja Hän voi tahtoa jotain mitä Hän rakastaa.

Pahuus on Allaahin tahdon luomaa vaikka Hän ei rakastakaan sitä.

Maanpäällä oleva turmio on olemassa Allaahin tahdosta vaikka Allaah ei rakastakaan sitä.

Kufr on olemassa Allaah tahdosta vaikka Allaah ei rakastakaan sitä.

Näin ollen voi olla, että Allaah tahtoo jonkun asian koskien maailmankaikkeutta, jota Hän ei rakasta ja, että Hän tahtoo jonkun asian, jota Hän rakastaa.

Al-Mahabba (rakkaus) liittyy sharian (uskonnollisen lainsäädännön) kysymyksiin.

Al-Mahabba sisältää vain ne asiat, jotka Allaah on sallinut.

Allaah ei rakasta pahuutta mutta Hän rakastaa tottelevaisuutta huolimatta siitä tapahtuuko sitä tai ei.

Al-Iraadalla on kaksi näkökulmaa:

- a) Al-Mashii'an sisältävä näkökulma
- b) Al-Mahabban sisältävä näkökulma

Al-Iraadan ensimmäinen näkökulma, joka sisältää al-Mashii'an on al-Iraada al-Kauniija (universaali/yleinen tahto)

Universaali tahto tapahtuu pakosta. Jos Allaah haluaa jonkun asian tapahtuvan liittyen maailmankaikkeuteen niin se tapahtuu huolimatta siitä rakastaako Allaah sitä tai ei.

(al-Iraada al-Kauniija mainitaan jakeissa kuten:)

”Allaah tekee mitä tahtoo.” [Suura al-Baqarah (2): 253, tarkoituksen tulkinta]

”Jos Allaahin tahto on pitää teidät harhassa”[Suura Hud (11): 34, tarkoituksen tulkinta]

Tämä jae tarkoittaa, ”Jos Allaah haluaa pitää teidät harhassa”, eikä se tarkoita, ’Allaah rakastaa pitää teitä harhassa’ koska Allaah ei pidä palvelijoidensa harhassa pitämisestä.

Al-Iraadan toinen näkökulma joka käsittää rakkauden on al-Iraada ash-Shar’iija (lainsäädännöllinen tahto).

Lainsäädännöllinen tahto ei välttämättä tapahdu kuten Allaahin lausunnossa, **”Allaah haluaa hyväksyä katumuksenne.”** [Suura an-Nisaa (4): 27, tarkoituksen tulkinta]

Jakeessa mainittu tahto on al-Iraada ash-Shar’iija koska jos se tarkoittaisi al-Mashii’aa (eli universaalista tahtoa joka pakostakin tapahtuu) niin koko ihmiskunta olisi katunut mutta näemme, että on ihmisiä, jotka katuvat ja on niitä, jotka eivät kadu.

On mahdollista, että kummatkin tahdot – al-Iraada al-Kauniija ja al-Iraada ash-Shar’iija – täsmäävät jossain tilanteessa kuten Abu Bakrin, radiija Allaahu ’anhu, imaanin suhteen. Tämä on jotain, jonka Allaah tahtoi lainsäädännöllisesti ja universaalisti.

Se on lainsäädännöllinen tahto koska Allaah rakastaa sitä.

Se on universaali tahto koska se tapahtui.

Esimerkki al-Iraada al-Kaunijasta (universaalista tahdosta) joka eroaa al-Iraada ash-Shar’iijasta (lainsäädännöllisestä tahdosta) on Abu Jahlin ja Abu Lahabin kufr (epäusko). Heidän kufrinsa joutuu al-Iraada al-Kaunijan alle koska kufr on sharian vastakohta eikä Allaah rakasta epäuskovia.

Esimerkki al-Iraada ash-Shar’iijasta (lainsäädännöllisestä tahdosta), joka on erilainen kuin al-Iraada al-Kaunija (universaali tahto) on Fir’aunin iimaan. Se on Shar’iija tahto koska Allaah lähetti Muusan, as-salaam ’aleihi, hänen luokseen. Muusa, as-salaam ’aleihi, kutsui häntä (uskoon) mutta Allaah ei halunnut sen tapahtuvan johtuen al-Iraada al-Kaunijasta ja näin ollen se ei tapahtunut ja Fir’aun ei hyväksynyt iimaania.

2. KESKUSTELU: ALLAAHIN TAHTO KUFRIN TAPAHTUMISEKSI VAIKKA HÄN INHOAAKIN SITÄ

Kysymys: Jos Allaah inhoaa kufria (epäuskoa) niin miten voi olla, että Hän haluaa sen tapahtuvan vaikka kukaan ei voi pakottaa Allaahia?

Vastaus: Muradia (syytä/motiivia) on kahdenlaista:

- a) Murad (syy/motiivi) jota (rakastetaan) itselle. Asia jota rakastetaan halutaan omalle itselleen kuten iimaan. Joten iimaan on Allaahin murad universaalisti ja lainsäädännöllisesti koska se on tarkoitettu Hänelle Itselleen.
- b) Murad (syy/motiivi) jonkun toinen (hyväksi) – tarkoittaa, että Allaah haluaa sen tapahtuvan, ei sen takia, että Hän rakastaa sitä mutta kun Hän järjestää (luotujensa) hyvinvointia (Hän tahtoo sen tapahtuvan) muiden hyödyksi. Tämä voi myös käsittää niitä asioita jotka johtuvat viisaudesta eikä siitä, että ne on pakotettu.

Esimerkki

Allaah inhoaa kufria mutta Allaah haluaa sitä sattuvan palvelijoilleen koska:

Jos kufria ei olisi, uskovaista ei voisi erottaa epäuskovaisesta eikä hän ansaitsisi kiitosta koska kaikki olisivat mu'mineita (uskovaisia).

Jos kufria ei olisi, kamppailuakaan ei olisi. Kuka kamppailisi uskovaisia vastaan?

Jos kufria ei olisi, mu'min (uskovainen) ei olisi arvostanut islamin siunausta.

Jos kufria ei olisi tapahtunut ja koko ihmiskunta olisi ollut muslimi niin islam ei olisi ollut ansio.

Jos kufria ei olisi tapahtunut, helvetin tulen luominen olisi turhaa kun taas Allaah on maininnut,

”Jos Herrasi olisi halunnut, Hän olisi varmasti pystynyt tekemään ihmiskunnasta yhden kansan (kaikki seuraten islamin uskontoa) mutta he eivät lopeta olemasta eri mieltä – paitsi hän, jolle Herrasi on suonut armonsa ja sitä varten Hän loi heidät. Herrasi sana on täytetty, ’Varmasti täytän helvetin jinneillä ja ihmisillä kaikki yhdessä.’” [Suura Hud (11): 118-119, tarkoituksen tulkinta]

Näin ollen on selvää, että universaali tahto, joka voi olla Allaahille inhottavaa – voisi olla toisten (hyvinvointia) varten.

Esimerkki

Eräs isä rakastaa poikaansa tavattomasti. Jos tulen kipinä tippuisi pojan päälle, se sattuisi isän sydämeen aivan kuin kipinä tippuisi hänen päälleen johtuen hänen rakkaudestaan poikaan.

Poika sairastuu ja hänet viedään lääkäriin, joka määrää, että poikaa hoidetaan *kauterisaatiolla (tuliroidolla) jotta hän tervehtyisi. Isä hyväksyy hoidon.

Tämä (isän päätös) on poikaansa varten eikä itseään varten. Se on toisen kuin hänen itsensä (hyvinvointia) varten.

Huomaatte siis isän päättäneen täysin rauhallisena ja tyytyväisenä, että hänen poikaansa hoidetaan tuli-kauterisaatiolla vaikka jos tulen kipinä tippuisi hänen poikansa päälle, se olisi aivan kuin se olisi tippunut isän sydämelle.

Tiedetään näin ollen, että jotain inhottavaa voi tapahtua – ei itselle mutta jonkun toisen (hyvinvoinnille).

*Lääketieteellinen termi joka kuvaa jonkun ruumiinosan polttamista poistettaessa tai suljettaessa jokin osa –menetelmällä, joka tuhoaa hieman kudosta kun yritetään lievittää vauriota, poistaa halumatonta kasvua tai vähentää muita lääketieteellisesti vahingollisia mahdollisuuksia kuten infektoita kun antibiootteja ei ole saatavilla.

Tiedetään myöskin, että voidaan tehdä jotain inhottavaa – ei itseään varten mutta jotain muuta henkilöä varten. Samoin on kufrin, synnin ja turmion tapauksessa. Allaah haluaa sitä silloin kun se varmistaa hyvinvoinnin – näin ollen Allaah haluaa kufria muiden takia eikä Oman itsensä takia.

3. KESKUSTELU: ALLAAHIN MÄÄRÄYS JA PALVELIJAN TYYTYVÄISYYS SIIHEN

Meidän on pakollista uskoa Allaahin päätökseen mikä tahansa se onkaan ja olla siihen tyytyväisiä (eli Allaahin päättämiseen) mutta onko meidän pakollista olla tyytyväisiä siihen mitä on päätetty?

Sitä mitä on päätetty on kahdenlaista:

1. Lainsäädännöllinen päätös (tai uskonnollinen päätös)
2. Universaali päätös

Meidän on pakollista olla tyytyväisiä lainsäädännölliseen päätökseen kuten:

Allaah on määrännyt viisi päivittäistä rukousta. Meidän pitää uskoa sen pakollisuuteen ja hyväksyä se.

Allaah on päättänyt, että aviorikos on kiellettyä. Meidän on pakollista uskoa sen kieltoon.

Allaah on määrännyt liiketoiminnan laillisuuden. Meidän on pakollista uskoa, että liiketoiminta on halaal (sallittua) ja olla siihen tyytyväisiä.

Allaah on määrännyt, että riba (koronkiskonta) on kiellettyä. Meidän on pakollista uskoa ja hyväksyä sen kielto.

Tämän kysymyksen ratkaiseva tekijä on, että on pakollista tyytyä shar'iija (lainsäädännölliseen) määräykseen ja hyväksyä se koska, **"Ketekä tahansa eivät tuomitse sillä mitä Allaah on ilmoittanut, niin he ovat epäuskovia."**
[Suura al-Maaidah (5): 44, tarkoituksen tulkinta]

Universaali päätös on sellaista mitä Allaah määrää maailmankaikkeuden suhteen. Jos henkilö rakastaa tätä päätöstä ja se on henkilön luonnon mukainen niin silloin nautinto siitä tulee ihmisen luonnollisesta vaistosta.

Esimerkiksi,

Jos Allaah päättää, että palvelijasta tulee asioista perillä oleva, niin silloin hän on siihen tyytyväinen.

Jos Allaah päättää, että palvelijasta tulee rikas niin silloin hän on siihen tyytyväinen.

Jos Allaah päättää, että palvelija saa lapsia niin silloin hän on tyytyväinen Allaahin päätökseen.

Jos päätös ei ole ihmiselle suosiollinen ja hän ei ole samaa mieltä luontonsa kanssa kuten sairauden, köyhyyden, tietämättömyyden, lasten menetyksen jne, niin oppineet ovat erimielisiä sen suhteen. Jotkut sanoivat, että henkilön on pakollista olla siihen tyytyväinen kun taas muut ovat sanoneet, että siihen tyytyminen on mustahabb (suositeltua). Oikea mielipide on se, että tyytyminen Allaahin epäsuosiolliseen universaaliin päätökseen on mustahabb (suositeltua).

Ihminen voi olla neljässä tilassa kun päätös on epäsuosiollinen eikä täsmää hänen luontoonsa:

- a) tyytymättömyys
- b) kärsivällisyys
- c) nautinto
- d) kiitollisuus

1) Tyytymättömyys on kiellettyä

(Esim.) jos henkilöä koetellaan vastoinkäymisellä liittyen hänen omaisuuteensa, niin hän on tyytymätön Allaahin päätökseen ja tahtoon. Hän rupeaa raapimaan kasvojaan ja repimään vaatteitaan. Hän löytää itsestään inhoa Allaahin asioiden hoitamista kohtaan. Tämä on kiellettyä ja näin ollen Allaahin lähettiläs, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, kiroi henkilön, joka vaikeroi ja hänet, joka kuuntelee sitä, **”Hän ei ole meistä joka läpsii poskiaan, repii vaatteitaan, ja kutsuu tietämättömyyden kutsua.”**

Vähentääkö tämä kielletty teko, joka on suuri synti, onnettomuuden vaikeutta?

Ei, se ei koskaan edes vähennä onnettomuuden vaikeutta, pikemminkin se lisää sitä. Ihmisestä tulee tyytymätön ja surunmurtama. Siitä ei ole hänelle mitään hyötyä. Allaahin päätös tapahtuu varmasti joka tapauksessa. Sinulla ei ole siihen mitään valtaa – (asia ei ole niin, että) jos et olisi tehnyt näin niin tätä ei olisi tapahtunut. Tällainen ajattelu on sheitaanin harhautusta. Päätös tapahtuu varmasti ja siksi Allaahin lähettiläs, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, sanoi, **”Mitä tahansa sinulle tapahtui ei olisi voinut ohittaa sinua, ja mikä ohitti sinut ei olisi voinut sinulle tapahtua”** (tarkoituksen tulkinta).

Epäilemättä päätöksen pitää tapahtua Allaahin haluamalla tavalla, Allaahin lähettiläs, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, sanoi, **"...jos jotain (hankaluuden muodossa) tulee sinulle, älä sano, 'Jos en olisi tehnyt sitä, niin sitä ja tätä ei olisi tapahtunut' mutta sano, Allaah teki mitä Hän oli määrännyt ja sinun jossittelusi avaa portin sheitaanille."** [Saheeh Muslim (6441) tarkoituksen tulkinta]

Jos henkilö ajaa autoa ja joutuu onnettomuuteen ja sitten hän surkeana sanoo, "Jos en olisi lähtenyt ajelulle niin autoni ei olisi tuhoutunut."

Onko tästä hänelle hyötyä? Ei. Siitä ei koskaan ole hyötyä koska onnettomuus oli päätetty ja asia tapahtui kuten se oli määrätty joka tapauksessa.

2. Sabr (kärsivällisyys)

Ihminen kärsii suuresti vaikeuksista ja tulee surulliseksi mutta hän harjoittaa kärsivällisyyttä eikä ilmaise kielellään (mitään mistä Allaah ei pidä) eikä (tee mitään tekoa, josta Allaah ei pidä) raajoillaan. Hän ottaa sydämensä hallinnan ja sanoo,

”Allaah, korvaa minulle vaikeuteni ja anna minulle sitä mikä on parempaa. Totisesti kuulumme Allaahille ja Hänen luokseen palaamme.” [Kts. Saheeh Muslim, tarkoituksen tulkinta]

Kärsivällisyyden sääntö täällä on pakollisuuden sääntö.

Ihmisen on pakko olla kärsivällinen vastoinkäymisen aikana eikä sanoa mitään mikä on kiellettyä tai tehdä mitään mikä on kiellettyä.

3. Ridaa (Nautinto)

Tyytyväisenä oleminen Allaahin päätökseen huolimatta siitä, että koetellaan onnettomuudella.

Sabrin (kärsivällisyyden) ja Ridaan (nautinnon) välinen ero on, että Radin (tyytyväisen henkilön) sydän ei koskaan loukkaannu, se seuraa päätöstä.

Allaahin lähettiläs, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, sanoi, **”...Jos hänelle (uskovaiselle) suodaan helppo elämä, hän on kiitollinen ja se on hänelle parasta. Ja jos häntä koetellaan vastoinkäymisellä, hän kestää (sen) ja se on hänelle parasta.”** [Saheeh Muslim, tarkoituksen tulkinta]

Eli kummatkin tilanteet ovat hänelle samanlaisia mitä tulee Allaahin päätöksen hyväksymiseen. Hän on tyytyväinen huolimatta siitä onko hän vaikeassa tai helpossa tilanteessa.

Jotkut oppineet sanovat, että tämä (asianlaita) on pakollista kun taas oppineiden enemmistö on sitä mieltä, että se ei ole pakollista – pikemminkin se on mustahab (suositeltua).

Ridaa (nautinto) on epäilemättä täydellisempi tila kuin sabr (kärsivällisyys) mutta se, että siitä tehdään ihmisille pakollista, ja sen sanominen, että sinun on pakollista olla samassa tilassa vaikeassa tilanteessa ja sen poissa ollessa, on vaikeata eikä kukaan pysty siihen. Ihminen pystyy harjoittamaan kärsivällisyyttä mutta hän ei pysty olemaan tyytyväinen kaikkina aikoina.

4. Shukr (kiitollisuus)

Henkilö voi pitää tätä kummallisena. Miten voi olla, että henkilöä koetellaan onnettomuudella ja hän kiittää Allaahia? Eikö tämä ole ihmislunnon vastaista?

Ihminen olisi kiitollinen Allaahille jos hän tietäisi sellaisen onnettomuuden palkkiot, jota siedetään kärsivällisesti. Allaah sanoo, **”Vain ne jotka ovat kärsivällisiä saavat palkkionsa täytenä,**

laskematta.” [Suura as-Zumar (39): 10, tarkoituksen tulkinta] ja Hän sanoi, **”antakaa hyvät uutiset as-saabiriineille (kärsivällisille jne.) jotka, kun heitä koetellaan vastoinkäymisellä, sanovat: ’Totisesti! Allaahille kuulumme ja totisesti Hänen luokseen palaamme.’ He ovat niitä, joiden yllä on Herransa salawaat (siunaukset) ja Hänen armonsa...”** [Suura al-Baqarah (2): 155-157, tarkoituksen tulkinta]

Henkilö sanoo, ”Kuinka mitätön ja arvoton onkaan tämä maailma minun silmissäni! Jos saisin tästä vastoinkäymisestä – jota siedän kärsivällisyydellä – tällaisia siunauksia, Allaahin armon ja palkkioita laskematta” – niin henkilö kiittäisi Allaahia tästä siunauksesta.

Hän huomaa sitten, että tämä on siunaus Allaahilta koska koko maailma on ohimenevä kun taas palkkiot, siunaukset ja armo ovat ikuisia – joten hän kiittää Allaahia tästä vastoinkäymisestä.

Kiitollisuus vastoinkäymisessä on mustahab (suositeltua) mutta ei pakollista koska se on nautintoa korkeampi taso – kuitenkin kiitollisuus siunauksista on pakollista.

Näin ollen nämä ovat ihmisen tilat sen suhteen mitä on päätetty universaalisti ja mitkä ovat luonnon vastaisia eikä hänelle suosiollisia.

Kysymys: Mitä sanotte tyytyväisenä olemisesta siihen mitä ihminen tekee uskonnollisia määräyksiä (vastaan) kuten aviorikoksen tai ryöstön. Oletteko tyytyväinen hänen aviorikokseensa ja ryöstöönsä?

Vastaus: Tähän on kaksi näkökulmaa:

Ensinnäkin: Allaah päätti sen ja pani sen alulle ja näin ollen se on universaali päätös. Meidän pitää olla siihen tyytyväinen tämän suhteen emmekä sano, 'Miksi Allaah aiheutti sen, että aviorikkoja teki aviorikoksen? Tai miksi Hän aiheutti sen, että rosvo teki ryöstön?' Emme voi protestoida.

Toiseksi: Emme ole tyytyväisiä palvelijan tekoon. Vahvistamme haddin (rangaistuksen) hänelle, **"Sellainen nainen ja mies jotka ovat syyllisiä laittomaan sukupuoliyhdyntään, ruoskikaa heitä kumpaakin 100 iskua. Älkää antako säälin estää teitä heidän tapauksessanne, Allaahin määräämässä rangaistuksessa, jos usotte Allaahiin ja viimeiseen päivään. Ja antakaa uskovaisten ryhmän todistaa heidän rangaistuksensa."** [Suura an-Nuur (24): 2, tarkoituksen tulkinta]

Mitä tulee rosvoon, niin Allaah sanoi, **"Leikatkaa varkaan, mies- tai naispuolisen käsi korvauksena siitä mitä he tekivät, rangaistus esimerkkinä Allaahilta. Ja Allaah on Kaikkivoipa, Kaikkiviisas."** [Suura al-Maaidah (5): 38, tarkoituksen tulkinta]

Tiedetään, että ruoskiminen ja käden leikkaaminen on epämiellyttävää. Jos henkilö pitäisi niistä emme olisi määränneet niitä hänelle rangaistukseksi.

4. KESKUSTELU: SYNNINTEKIJÄN OIKEUTUS JUMALALLISELLA PÄÄTÖKSELLÄ

Olemme maininneet, että kaikki tallennetaan, kaikki sattuu Allaahin tahdosta ja kaikki on Allaahin luomaa.

Joten antaako tämä usko synnintekijälle tekosyy synneilleen?

Jos saisimme kiinni jonkun miehen tottelemattomuudesta Allaahia kohtaan ja kysyisimme häneltä, ”Miksi olit tottelematon?”

Hän vastaa, ”Tämä on Allaahin tahdosta ja päätöksestä.”

Tämä lausunto on oikein mutta jos hän käyttää sitä oikeuttaakseen syntinsä niin vastaukseksi sanomme näin:

Tämä on väärä perustelu. Synnillesi ei ole mitään oikeutusta ennaltamääräyksessä. Todiste on Allaahin lausunnossa, **”Ne jotka ottivat Allaahille liittolaisia sanoivat, ’Jos Allaah olisi halunnut, emme**

olisi ottaneet Hänelle liittolaisia eivätkä isämmekään olisi...” Samalla tavoin olivat ristiriidassa heitä edeltäneet kunnes he maistoivat raivoamme.” [Suura al-An’aam (6): 148, tarkoituksen tulkinta]

Näin ollen Allaah ei hyväksynyt heidän tekosyytään ja todiste, että Hän ei hyväksynyt heidän perusteluaan on sanat, **’kunnes he maistoivat raivoamme.’**

Jos heillä olisi ollut syy jumalallisessa määräyksessä silloin Allaah ei olisi antanut heidän maistaa raivoa.

Mutta ne jotka ovat sitä vastaan mitä mainitsimme keksivät tämän perustelun:

Miten voitte väittää, että Allaah osoitti vääräksi niiden perustelun, jotka sanoivat, **”Jos Allaah oli halunnut, emme olisi ottaneet Hänelle liittolaisia...”** [Suura al-An’aam (6): 148 tarkoituksen tulkinta] kun taas Allaah sanoi lähettilälleen, **”Seuraa sitä mitä Herrasi on sinulle (Muhammad, sallAllaahu ’aleihi wa sallam) inspiroinut, ’kenelläkään ei ole oikeutta olla palvottu paitsi Hänellä’ ja käänny pois päin niistä, jotka liittävätkin Allaahille liittolaisia. Jos Allaah olisi halunnut, he eivät olisi ottaneet muita Hänen lisäksi palvonnassa. Emme ole tehneet sinusta heidän valvojaansa eikä sinua ole asetettu määräämään heidän asioistaan.”** [Suura al-An’aam (6): 106-107, tarkoituksen tulkinta]

Vastaus: Näiden kahden jakeen merkityksissä on ero:

”Seuraa sitä mitä Herrasi on sinulle (Muhammad, sallAllaahu ’aleihi wa sallam) inspiroinut, kenelläkään ei ole oikeutta olla palvottu paitsi Hänellä ja käänny pois päin niistä, jotka liittävät Allaahille liittolaisia.”

[Suura al-An’aam (6): 106-107, tarkoituksen tulkinta]

Tämä on lohdutus lähettiläälle, Allaah selittää hänelle, että heidän shirkinsä tapahtuu Allaahin tahdosta – rauhoittaakseen profeettaa, sallAllaahu ’aleihi wa sallam. Allaah opettaa profeettaa, että jos se on Allaahin tahto, niin se tapahtuu varmasti ja, että siihen pitäisi tyytyä.

Mitä tulee toiseen jakeeseen, **”Jos Allaah olisi halunnut, emme olisi ottaneet Hänelle liittolaisia (palvontaan)...”** [Suura al-An’aam (6): 148, tarkoituksen tulkinta]

Allaah todellakin osoitti vääräksi heidän perustelunsa koska he halusivat oikeuttaa shirkinsä ja syntinsä jumalallisella määräyksellä. Jos he olisivat esittäneet jumalallisen määräyksen alistuakseen määräykseen tilanteen korjauksella, silloin olisimme hyväksyneet sen heiltä, aivan kuten jos he olisivat langenneet shirkiin ja sitten sanoneet, ’tämä tapahtui Allaahin tahdosta mutta tavoittelemme anteeksiantoa ja kadumme siitä.’ Silloin sanomme ’olette oikeassa.’ Mutta jos he sanovat kun kiellämme heitä shirkistä, **”Jos Allaah olisi halunnut, emme olisi ottaneet Hänelle liittolaisia (palvontaan)...”** [Suura al-An’aam (6): 148, tarkoituksen tulkinta], niin tämä ei ole heiltä ollenkaan hyväksyttävää.

Toiseksi: Synnintekijän perustelun virheellisyys ennaltamääräyksellä on todistettu myös Allaahin lausunnossa:

”Lähettiläät hyvien uutisten sekä varoituksen tuojina jotta ihmiskunnalla ei olisi selitystä Allaahia vastaan lähettiläiden jälkeen.”

[Suura an-Nisaa (4): 165, tarkoituksen tulkinta]

Tässä jakeessa oleva todiste on, että jos lähettilään lähettäminen poistaa kaikki synnintekijän perustelut, niin silloin se tarkoittaa, että määräys ei koskaan ollut tekosyy synnintekijälle – koska jos määräys olisi synnintekijälle tekosyy niin sen olisi pitänyt keskeytyä lähettiläiden lähettämisellä mutta määräys on edelleen voimassa.

Kolmanneksi: Toinen todiste jumalallisen päätöksen tekosyynä käyttämisen virheellisyyteen on sen sanominen niille, jotka käyttävät ennaltamääräystä tekosyynä –edessäsi on kaksi tietä – hyvä tie ja huono tie. Ennen kuin hän astuu huonolle tielle eikö hän tiedä, että Allaah on määrännyt hänen astuvan huonolle tielle?

Varmasti hän ei tiedä. Jos hän ei tiedä niin miksi hän ei odota Allaahin määränneen hänelle hyvyyden tien?

Ihminen ei tiedä mitä Allaah on määrännyt paitsi sen jälkeen kun se on tapahtunut koska Allaahin tahto, kuten jotkut oppineet ovat sanoneet,

on kätkeyty salaisuus. Sitä ei tiedetä ennen kuin se tapahtuu ja me todistamme sen.

Näin ollen sanomme synnintekijälle, 'Annoit itsellesi luvan seurata pahuutta kun et tiennyt, että Allaah oli määrännyt sen sinulle. Joten jos et ollut tietoinen niin miksi et odottanut, että Allaah olisi määrännyt sinulle hyvää ja valinnut hyvyyden ovea?!'

Neljänneksi:

Jos synnintekijältä (joka yrittää käyttää al-qadaria tekosyynä) kysytään, "Minkä valitset maallisille asioillesi: hyvän tai pahan?"

Hän vastaa: Hyvän.

Sanomme: Miksi sitten et valitse hyvää tuonpuoleisen asioiden suhteen?

Samoin jos kysymme synnintekijältä, "Kun matkustat johonkin kaupunkiin ja sinne on kaksi tietä: vasen tie ei ole tasainen, se sisältää umpikujan ja suuria vaaroja kun taas oikea tie on tasainen ja turvallinen. Joten mitä tietä matkustat?"

Hän vastaa varmasti, ”Oikeata.”

Sanomme, ”Miksi otat oikean tien, joka sisältää hyvyyden ja menestyksen liittyen maallisiin asioihin? Miksi et ota vasenta polkua joka sisältää umpikujan eikä ole tasainen ja sano sitten, ’tämä määrättiin minulle?!’

Hän vastaa, ”En tiedä määräystä mutta valitsen itselleni paremman vaihtoehdon.”

Joten sanomme, ”Miksi et valitse parempaa (myös) tuonpuoleiseen liittyen?!’

Toinen esimerkki:

Otamme kiinni kenet tahansa miehen ja rupeamme väkivaltaisesti lyömään häntä. Aina kun hän huutaa sanomme hänelle, ’Tämä on Allaahin päätös.’

Hyväksyykö hän tämän perustelun?

Hän ei varmasti hyväksy sitä kun taas aina kun hän on tottelematon Allaahille, hän sanoo 'tämä on Allaahin päätös' mutta jos me olemme Allaahille tottelemattomia liittyen johonkin häntä koskevaan asiaan, hän ei hyväksy kun sanomme hänelle, 'tämä on Allaahin päätös' pikemminkin hän sanoo, 'tämä on teidän tekonne.'

Eikö tämä ole todiste häntä vastaan?

Eräs varas tuotiin Amiirul-mu'miniin Umar ibn Khattaabin, radijAllaahu 'anhu, eteen joka määräsi, että varkaan kädet leikattaisiin koska tämä on (shariassa säädetty).

Joten varas sanoi, "Odota Amiirul-mu'miniin, Allaahin kautta, en varastanut paitsi Allaahin tahdosta ja päätöksestä.

Varas oli totuudenmukainen lausunnossaan mutta hänen edessään oli Umar ibn Khattaab, joka sanoi, "Emme leikkaa käsiäsi paitsi Allaahin tahdosta ja päätöksestä." Sitten hän määräsi leikkauksen Allaahin määräyksestä. Joten Umar käytti samaa perustelua häntä vastaan jota varas käytti todisteena.

Jos joku väittää, että Allaahin lähettiläs hyväksyi jumalallisen päätöksen käyttämistä tekosyynä siinä hadiithissa jossa mainitaan, että Adam, 'aleihissalaam, käytti jumalallista päätöstä perustelunaan. Kun Muusa, 'aleihissalaam, sanoi, "olet isämme, aiheutit karkoituksemme ja oman karkoituksesi paratiisista." Joten Adam sanoi, "Syytätkö minua siitä mitä Allaah oli kirjoittanut minua varten ennen kuin Hän loi minut? Joten lähettiläs, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, sanoi, 'Joten Adam nujersi Muusan." [Saheeh al-Bukhaaree, tarkoituksen tulkinta]

Toisin sanoen Adam, 'aleihissalaam, voitti väittelyn vaikka Adamin, 'aleihissalaam, väittely perustui Allaahin tahtoon ja Hänen päätökseensä.

Eikö tämä hadiith vahvista jumalallisen päätöksen käyttämistä perusteluna?

Vastaus: Tämä ei ole perustelu Allaahin tahdolla ja päätöksellä palvelijan teolle ja hänen synnilleen. Se on perustelu jumallisella päätöksellä tekoa seuranneelle vastoinkäymiselle. Se on perustelu jumalallisella päätöksellä kärsimykselle mutta ei synneille ja sen vuoksi hän sanoi: 'aiheutit karkoituksemme ja oman karkoituksesi paratiisista.' Mutta hän ei sanonut: 'olit Herrallesi tottelematon ja sait aikaan karkoituksemme paratiisista.'

Näin ollen Adam, 'alehissalaam, käytti jumalallista päätöstä perusteluna paratiisista karkoitukseen, jota pidetään kurjuutena, ja jumalallisen päätöksen käyttö kurjuuden perusteluna ei ole kiellettyä.

Jos matkustaisit ja joutuisit onnettomuuteen ja joku sanoisi sinulle, 'Miksi matkustit? Jos olisit pysynyt kotona niin sitä ei olisi sattunut sinulle?' Miten vastaisit? Vastaisit sanomalla, 'tämä on Allaahin tahto ja päätös. En lähtenyt ulos joutuakseni onnettomuuteen, pikemminkin lähdin hyvällä aikomuksella mutta jouduin onnettomuuteen.'

Samoin, oliko Adam, 'aleihissalaam, Allaahille tottelematon jotta hänet karkoitettaisiin paratiisista?

Ei. Se mitä hänelle tapahtui oli vain Allaahin tahto ja päätös.

Näin ollen Adamin, 'aleihissalaam, perustelu tapahtuneelle kurjuudelle määräyksellä on järkevä väite ja näin ollen Allaahin lähettiläs, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, sanoi, "**Adam nujersi Muusan.**"

Toinen esimerkki: mitä sanoisit miehestä joka teki syntiä, katui ja sitten teki parannuksen?

Yksi hänen veljistään tuli hänen luokseen ja kysyi, 'Miten tämä tapahtui sinulle?'

Hän vastaa, 'Tämä on Allaahin tahto ja Hänen päätöksensä.'

Onko hänen perustelunsa oikea?

Kyllä, se on oikea koska hän teki parannuksen. Hän ei käyttänyt jumalallista päätöstä tekosyynä jatkaakseen synnintekoaan vaan hän on katuva.

Esimerkkinä tästä on seuraava tapahtuma.

Allaahin lähettiläs, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, saapui Ali ibn Abi Talibin, radijAllaahu 'anhu, ja Fatiman luokse ja löysi heidät nukkumasta ja se oli aivan kuin lähettiläs, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, olisi moittinut heitä koska he eivät olleet heränneet (rukouksia varten). Näin ollen Ali ibn Abi Talib sanoi, "Allaahin lähettiläs, todellakin sielumme ovat Allaahin Käsissä. Jos Hän haluaa, Hän lopettaa ne ja kun Hän haluaa Hän lähettää ne. Allaahin lähettiläs lähti sanoen, "**Mutta ihminen on aina riitaisampi.**" [Suura al-Kahf (18): 54, tarkoituksen tulkinta]

Joten hyväksyikö profeetta, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, tämän tekosyyn? Ei, pikemminkin profeetta, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, selitti tämän olevan väittelyä koska profeetta, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, tietää, että sielut ovat Allaahin Käsissä mutta ihmisen pitää olla päättäväinen ja varmistaa herätyksensä rukouksia varten.

Voimme siis päätellä, että on selvää, että jumalallisen päätöksen käyttäminen kurjuuksien perusteluna on sallittua. Samoin jumalallisen päätöksen käyttäminen perusteluna synnille katumuksen jälkeen on sallittua. Mitä tulee jumalallisen päätöksen käyttämiseen tekosyynä synnintekemiseen jotta päästään eroon syyllisyydestä ja jatketaan synnintekoa, niin tämä ei ole sallittua.

5. KESKUSTELU: ONKO IHMISELLÄ VALINNAN VAPAUS?

Seuraava lausunto on yleinen ihmisten parissa nykyaikana:

'Onko ihmisellä valinnan vapaus vai onko hän (Allaahin päätökseen) sidottu?'

Jos ihmisen suorittamat teot ovat niitä, joissa hän voi valita niin ihmisellä on valinnan vapaus kuten hänen kykynsä syödä ja juoda. Näin ollen kun fajr -rukouksen kutsu kuuluu, jotkut ihmiset hakevat vettä. Tämä on heidän valintansa.

Samalla tavoin kun ihminen tuntee olonsa uniseksi hän menee sänkyyn omasta valinnastaan.

Kun hän kuulee maghrib -rukouksen kutsun, hän syö omasta valinnastaan.

Samoin ymmärrätte, että ihmisellä on valinnan vapaus kaikissa teoissa.

Jos näin ei olisi niin synnintekijän rangaistus olisi epäoikeudenmukaista. Miten ihmistä voidaan rankaista jostain johon hänellä ei ole mitään valtaa?

Jos näin ei olisi niin miten ihmistä voitaisiin palkita jostain mihin hänellä ei ole mitään valtaa? Ovatko rangaistukset ja palkkiot tyhjänpäiväisiä?

Näin ollen ihmisellä on valinnan vapaus mutta hän ei suorita mitään tekoa ilman, että Allaah on päättänyt sen koska hänen valtansa yllä on valta, mutta Allaah ei pakota ihmistä. Ihmisellä on valinnan vapaus ja hän toimii valinnastaan.

Näin ollen kun jokin teko tapahtuu ilman ihmisen aikomusta niin sitä ei lueta hänelle kuuluvaksi. Allaah sanoi Kahfin ihmisistä: **”Käänsimme heitä oikealle ja vasemmalle puolelleen.”** [Suura al-Kahf (18): 18, tarkoituksen tulkinta]

Joten kääntämisen teko kuuluu Allaahille koska he nukkuivat ja heillä ei ollut mitään valtaa itseensä. Allaahin lähettiläs, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, sanoi, **”Hän joka vahingossa syö tai juo paastoamisen tilassa, hänen paastonsa on virheetön koska totisesti Allaah ruokkii häntä ja...”** (tarkoituksen tulkinta)

Näin ollen ruokkimista ja juomista pidetään Allaahille kuuluvana koska ihminen ei tehnyt sitä valinnastaan. Hän ei halunnut tuhota paastoaan syömällä ja juomalla.

Näin ollen en ole nähnyt tätä lausuntoa Sahaban tai Taabi'iinien kirjoissa tai heitä seuraavien kirjoissa tai oppineiden lausunnoissa enkä edes Sheikhul-islam ibn Taymiyyan tai Ibn Qayimin tai filosofien kirjoituksissa. Pikemminkin tämä on ilmestynyt myöhempinä aikoina ja ihmiset ovat alkaneet ajatella tätä: ”Hallitseeko ihminen tai hallitaanko häntä?”

Tiedämme suorittavamme tekoja valinnastamme ja päätöksestämme. Meillä ei ole sellaista tunnetta, että kukaan painostaa tai pakottaa meitä niiden tekemiseen. Pikemminkin me olemme sellaisia, jotka halutessamme tehdä jotain, teemme sen ja halutessamme hylätä sen, hylkäämme sen.

Mutta kuten sanoimme aikaisemmin jumalallisen päätöksen tasoissa, tekomme ovat vahvan tahdon ja täyden voiman seurausta ja nämä ovat kaksi ominaisuutta meissä itsessämme ja olemme Allaahin luomia ja puunkuoren luoja on myös oksien luoja.

JUMALALLISEN PÄÄTÖKSEN USKOMISEN HYÖDYT

1. Uskon täydentäminen Allaahiin koska qadar on Allaahin mahti joten iimaan on henkilön uskon täydentäminen Allaahiin.
2. Iimaanin pilarien täydentäminen koska Allaahin lähettiläs, sallAllaahu 'aleihi wa sallam, mainitsi sen iimaanin alla Jibriilin, 'aleihissalaam, hadiithissa.
3. Ihminen pysyy tyytyväisenä koska hän tietää, että kaikki on Allaahilta, hän on siihen tyytyväinen ja siitä onnellinen. Hän tietää, että mitä hänelle on sattunut ei olisi voinut häntä ohittaa ja mikä ohitti hänet ei olisi voinut hänelle sattua.

Olemme jo maininneet, että sitä mitä on sattunut ei voi koskaan muuttaa, joten älä yritä, ajattele tai sano 'jos', koska sitä mitä on sattunut ei voi muuttaa tai korjata.

4. Allaahin herruuden uskomisen täydentäminen. Tämä muistuttaa ensimmäistä hyötyä koska jos ihminen tyytyy Allaahiin Herranaan niin hän alistuu Hänen päätökseensä ja määräykseensä ja luottaa Häneen.
5. Usko jumalalliseen päätökseen todella paljastaa ihmiselle Allaahin viisauden koskien Hänen päätöstään hyvyydestä ja pahuudesta. Ihminen tietää, että hänen ajattelunsa ja mielikuvituksensa takana on Yksi joka on Suurempi ja Tietävämpi.

Näin ollen monta kertaa teemme jotain tai jotain tapahtuu ja inhoamme sitä vaikka siitä on meille hyötyä.

Joskus ihmisestä tuntuu, että Allaah rajoitti häntä tekemästä jotain mitä hän halusi tehdä, sitten myöhemmin kun asioita tapahtuu, hän ymmärtää, että oli hyvä olla tekemättä sitä.

Kuinka monta kertaa kuulemmekaan, että joku varasi paikan jossain lentokoneessa matkaa varten, sitten kun hän saapuu (lentokentälle) hän huomaa missanneensa lennon ja matkan – ja sitten lentokone joutuu onnettomuuteen.

Näin ollen ennen kuin hän saapui päästäkseen lennolle ja huomasi sen lähteneen, hän tuli surulliseksi mutta kun onnettomuus sattui hän tiesi sen olleen hänelle hyväksi ja näin ollen Allaah sanoo, **”Teille (muslimeille) on määrätty kamppailua vaikka ette pidäkään siitä. Voi olla, että ette pidä jostain asiasta joka on teille hyväksi ja, että pidätte jostain asiasta joka on teille pahaksi. Allaah tietää mutta te ette tiedä.”** [Suura al-Baqarah (2): 216, tarkoituksen tulkinta]

